

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

19-6-52

KUIFJE

25

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Een Tyroler wou gaan jagen...

IN heel Oostenrijks Tyrol kent men Otto Senger. Men kan zijn naam niet uitspreken zonder dat iedereen uitroept : O ja, Otto met het hert ! Het moet nu zo wat zes jaar geleden zijn dat Otto een legendarische figuur werd. Vele mensen kennen z'n geschiedenis, maar hebben noch hem, noch het hert ooit gezien. Dat is het voorrecht van de bergbeklimmers en toeristen, die niet bang zijn voor een stevige klimpartij, want het kleine dorp waar Otto woont ligt hoog tegen een steile bergrug.

Otto is een kloek gespierde Tyroler, bijna zo breed als hoog en met benen als zuilen. Om zijn beeld waarheidsgetrouw te schetsen, moeten we hier natuurlijk zijn mosgroene Tyrolerhoed aan toevoegen, zijn korte, kastanjebruine stoppelbaard en een azuurblauw oog. Otto heeft wel degelijk twee ogen, doch

(Zie verhaal in dit nummer.)

DOE WEL EN ZIE NIET OM !

ENKELE jaren geleden had ik vernomen dat twee clubleden ruzie gemaakt hadden. Ik schreef naar beiden om de oorzaak van hun geschil te kennen, en ze te verzoenen. Een van de twee zond me een briefje waaruit bleek dat hij zich niets te verwijten had. Hij betreurde het, dat zijn vriend zo achterdochtig was, en wou graag vergeten dat zijn vriend hem onrecht aangedaan had met hem zomaar te verdenken. En ziehier de brief die ik van de andere jongen kreeg :

Beste Kuifje,

In antwoord op je brief waarin je me vraagt de reden mede te delen waarom J.P. en ik geen vrienden meer zijn, deel ik u het volgende mede :

Ik had reeds dikwijls ondervonden dat J.P. meer van andere jongens hield dan van mij, en dat hij aan die vrienden over mij allerlei dingen vertelde. Dat kon ik niet langer dulden. Ik heb er dan ook een eind aan gesteld en hem ronduit gezegd, dat indien hij meer van die anderen hield, hij zich dan maar bij hen moest houden en niet meer met mijn electrische trein moest komen spelen. Hij zei dat ik onrechtvaardig was, maar dat is niet waar. Ik verdraag geen achterklap.

Met mijn beste groeten, uw trouwe lezer,

K.

DIE tweede brief heeft me bevestigd wat ik reeds vermoedde toen ik de eerste gelezen had. Ik heb de zaak nog nader onderzocht, en inderdaad, de jongen wiens brief ik hier publiceer had een moeilijk karakter. Hij was zeer achterdochtig en meende steeds dat men kwaad van hem vertelde, wanneer er zonder meer over hem gesproken werd. Daardoor kwam het dat hij maar weinig vrienden had, al was hij dan ook in het bezit van kostelijk speelgoed : grote meccano's, projectietoestel en electrische trein. Zijn enige vriend heeft hij verloren zoals hij al zijn vorige verloren had : door zijn overdreven achterdochtigheid. Ik heb hem een lange brief geschreven om hem te doen begrijpen, dat wanneer er kwaad verteld wordt en het inderdaad gegrond is, men dan maar één reactie moet hebben : zijn uiterste best doen om zijn fouten te verbeteren. En wanneer men laster vertelt, men dan beter met daden dan met woorden bewijst dat het slechts laster is. Onze ouders hadden een goed spreekwoord dat ook voor ons zijn waarde niet verloren heeft : DOE WEL EN ZIE NIET OM.

Kuifje

DE KUIFJE'S BON

RA RA WIE IS DAT ?

X., Lasne. — 50 punten voor de tweede reeks van Reinaert de Vos.
X., Doornik. — 100 punten voor de vijf reeksen van de Koninklijke Prins ?
X., Turnhout. — 50 punten voor reeks 1 van Reinaert de Vos.
X., Vilvoorde. — 50 punten voor reeks 2 van Reinaert de Vos.
X., Brussel. — Vraagt reeks 4 van Reinaert de Vos en inlichtingen.
X., Beernem. — 100 punten zonder enige uitleg.
X., Luik. — 50 punten voor reeks 1 van Reinaert de Vos (groene omslag met zegel van 1,75 frs).
X., Brussel. — 100 punten in een witte omslag voor een wimpel.
X. te X. — 200 punten in een bruine omslag voor een portefeuille.
X. te X. — 200 punten met een bestelbon in een bruin pakje.
E. Merkaert, Viane. — 80 p. voor een omslag schrijfpapier.
X., Herentals. — 50 punten voor de derde reeks van Reinaert de Vos.
X., Mons. — 200 punten in een witte omslag.
X., Rummen. — 50 punten voor de vijfde reeks van Reinaert de Vos.
X., Sint-Katheliine-Waver. 50 punten in een wit pakje.
X., Schoten. — 50 punten in een groene omslag.
X., Jalhay. — 200 punten in een witte omslag voor een portefeuille.

ONDER DE VLAG VAN DE COMPAGNIE

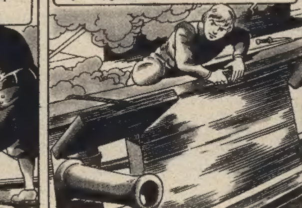

ONZE GESCHENKENLIJST

1. Prentjes Reinaert de Vos, 5 reeksen (10 tot 40, 41 tot 80, 81 tot 120, 121 tot 161 en 161 tot 196). *Per reeks :* 50 punten.

2. Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje A : 50 punten. boekje B : 60 punten.

3. Prentkaarten KUIFJE, 2 reeksen van vijf prachtige kleurprentkaarten, *per reeks :* 70 punten.

4. KUIFJE's briefpapier : 80 punten.

5. Foto's KONINKLIJKE PRINS (de collectie is volledig uitgeput en zal niet herdrukt worden).

6. KUIFJE's wimpel in drie kleuren : 100 punten.

7. Portefeuille KUIFJE : 200 punten.

8. Bloc-notes KUIFJE, in étui passend bij de portefeuille : 250 punten. Bloc ter vervanging : 50 p.

9. KUIFJE's puzzle in hout : 350 punten.

10. Idem, groot model : 500 punten.

11. Blokjesspel KUIFJE : 500 punten.

en bovendien :

de KUIFJE's CHROMOS van de collectie « ZIEN EN WETEN », zes prachtige chromo's, groot formaat : 125 punten :

Vliegtuigen : reeks I.
Luchtschepen : reeks I.
Spoorwegen : reeks I.

Onze Brievenbus

Van Cleemput, Antwerpen. — Ik heb gehoord dat je nogal erg babbelziek bent ! Een Kuifjesvriend moet altijd en overal een voorbeeld zijn voor zijn makkers, en dus zeker niet uitmunten in 't babbelen ! Doe eens je best om je wat beter te beheersen ! Met mijn beste groeten.

Kommerman, Antwerpen. — Kuifje lezen is heel goed. Maar Kuifje op school lezen, en dan nog wanneer je al je aandacht aan je studies zoudt moeten wijden, dat is niet goed ! Studies gaan voor ! Ontspanning moet men verdienen met inspanning ! Met mijn beste groeten.

Leentje van Verdeghem, Deurle. — Hartelijk proficiat ! De dag die je onlangs beleefde, is een van de mooiste, en volgens velen zelfs de mooiste van het leven. Met mijn beste groeten aan de hele familie !

Marie-Louise De Reigher, Halle. — Alles zal Reg kom is een fiere leuze van de Zuid-Afrikaanse Boeren. Het betekent : alles komt terecht. In deze leuze ligt al het Godsvertrouwen van de fiere Afrikaanders. Met mijn beste groeten aan de hele familie.

Leo Van Malderen, Antwerpen. — We hebben reeds verschillende interessante plannen ontworpen. Eer het jaar ten einde is, zullen er daar wel een paar van verwezenlijkt zijn. Hartelijk dank voor je suggesties.

Erik van den Berghe, Haaltert. Het woord Benelux is samengesteld uit de beginletters van de namen van de drie staten die de Economische Unie vormen : België, Nederland en Luxemburg.

Marcel de Meyer van Gent. — Ik was werkelijk blij dat je, niettegenstaande je dit jaar nog moet soldaat worden, Kuifje sinds zes jaar onafgebroken leest. Ik wens je nog vele jaren aangename lectuur met Kuifje. Minstens tot je 77 bent ! Met mijn hartelijkste groeten.

Jaap De Rijck, Rotterdam. — Dat onderwerp hebben we reeds meermaals in ons blad behandeld. We zullen er nog op terugkomen. Met mijn beste groeten.

KUIFJE (weekblad). *Redactie-Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever - Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

Abonnementspr.	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Ab. 3 maand. .	70 fr.	80 fr.
Ab. 6 maand. .	135 fr.	155 fr.
Ab. 1 jaar . .	265 fr.	300 fr.

KUIFJE-HOLLAND — Singel 231, Dordrecht. Tel. : 3653. Giro : 199.334. Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Een schip behorend tot de vloot van Piet Hein, heeft een Spaans vaartuig geënterd. De Hollanders, die niet wisten dat er zich soldaten aan boord bevonden, werden omsingeld. Cori heeft echter een plan...

Op het ogenblik dat Cori in zee terecht komt, ontploffen de vaten kruit met een hels geraas. De soldeniers, die de reling bereikt hadden, stortten in zee...

Hoera ! De onzen hebben van de paniek onder de Spanjaarden gebruik gemaakt om zich te herpakken... Zij drijven hun tegenstanders in het nauw...

Maar eensklaps hoort men van alle zijden roepen...

BRAND !...

Brand !... De ontploffing heeft brand veroorzaakt...

(Wordt voortgezet.)

Wie durft er met hen mee?

SCHIPBREUKELINGEN KUNNEN LEVEN VAN VIS EN ZEEWATER!

DRIE MANNEN OP EEN VLOT, UITGERUST MET HENGELROEDE EN FRUITPERS...

WILLEN ZULKS BEWIJZEN... (1)

1

2

3

1 Zijn de schipbreukelingen, die niet onmiddellijk verdrinken, veroordeeld om vroeg of laat om te komen van honger of dorst? Of worden ze krankzinnig zoals de ongelukkigen op het vlot van de Medusa?

Kapitaal, is het categorieke antwoord van Dr Alain-Louis Bombard, een zeven en twintig jarig hartspecialist. Hij wil zelf zijn theorie bewijzen en ging daarom vorige maand met twee vrienden scheep op een vlot. Ze vertrokken te Monaco en drijven voor het ogenblik over de Atlantische Oceaan in de richting van Cuba. Het waagstuk van Dr Bombard en zijn vrienden zal moeten aantonen, dat een mens zeer lang op zee kan leven zonder drinkwater noch enig mondvoorraad!

2 Het vlot is tamelijk groot en uitgerust met een zeil en een motor om de havens te kunnen in- en uitvaren, daar zelfs vrijwillige schipbreukelingen niet aan de gebruikelijke controle kunnen ontsnappen. De twee vrienden beschikken slechts over een hengelroede, een fruitpers en een visnet in nylon. Ze hebben bovendien ook een speciaal radioapparaat dat, in geval van nood, automatisch het S.O.S. uitzendt. Dr Bombart hoopt dat alle pneumatische reddingssloepen in de toekomst met deze voorwerpen, in een dubbele bodem geborgen, zullen uitgerust worden.

3 Het is verkeerd te geloven dat het menselijk lichaam geen zeewater verdraagt. De schipbreukeling mag er echter niet meer dan een halve liter per dag van drinken en moet reeds de eerste dag met dit « dieet » beginnen. Hij heeft trouwens iets beters dan zeewater! Hij moet de vissen die hij vangt uitpersen (daartoe dient de fruitpers) en verkrijgt voor iedere drie kilogram vis een liter drinkbare vloeistof. De vissen zorgen dus niet alleen voor eten, doch ook voor drinken.

4 Hoe kan de schipbreukeling zich nu beveiligen voor de vreselijke ziekte, scheurbuik genaamd, in vroegere tijden de plaag van de zeelui? Hier komt het nylonnet bij te pas. Wanneer men dit anderhalf uur in het water hangt, is het gevuld met ongeveer 100 gram *plankton* dat samengesteld is uit zeewier en minuscule diertjes die men aan de oppervlakte van alle zeeën aantreft. Ondermeer de walvissen voeden zich met plankton. Dit voedsel is zeer rijk aan calorieën en vitaminen C. Honderd gram plankton hebben dezelfde voedende waarde als een halve verse citroen.

De theorie van Dr Bombart zal in de practijk niet zo makkelijk te bewijzen zijn. Hij en zijn vrienden verdienen onze bewondering, omdat ze zich als geleerden uit hun laboratorium wagen en hun leven durven op het spel zetten in de hoop dit van hun medemensen te kunnen redden. Wij wensen hen goede vaart!

(1) Bij het ter perse gaan vernamen we, dat de expeditie van Dr. Bombart nog slechts twee man telt: hijzelf en z'n vriend Palmer. De Hollandse kanaalzwemmer Van Hemsbergen kon op het laatste ogenblik niet mee.

4

Tijl Uilenspiegel

Galnaes heeft zich in de stal verborgen en luistert het gesprek van de moedige Geuzen af. Nele ontdekt hem...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

(Wordt voortgezet.)

EEN HEEL JAAR VACANTIE

Mochten jullie niet gelezen hebben wat er totnogtoe gebeurde...

Augustus 1914. Enkele jongelui maken een plezierreis aan boord van de « Espérance ». In de Rode Zee worden ze verplicht over te stappen aan boord van een Duits kapersschip...

ROMAN VAN YVES DUVAL
ILLUSTRATIES VAN ALBERT WEINBERG

DE VRIJHEID EN HET AVONTUUR

HET kanongebulder hield op. Het schip zonk niet en stilaan werd alles kalm op de « Kronprinz ». Indien het schip geraakt was, kon dit slechts oppervlakkig zijn en niet in het levend deel. Niemand dacht meer aan slapen. Iedereen voelde er behoefte aan te praten, te lachen en grappen te maken gelijk het zo natuurlijk is wanneer men zich, na dreigend gevaar, weer in veiligheid weet.

Twee uren later ging de deur van onze hut open en een matroos bracht een kruik koffie, kommen en boterhammen.

— Prachtig, riep Meersmans, ik heb juist een wolfshonger !

Na het ontbijt vroeg men ons aan dek te komen om met ontbloot bovenlijf het voorgeschreven half uur te turnen. De zon schitterde reeds hoog aan de hemel maar de lucht was koel. Zodra men de Rode Zee verlaat, wijkt dadelijk het gevoel van beklemming, veroorzaakt door de hete winden van de zandwoestijnen, die de Rode Zee omzomen. Wij ademden dan ook zo diep wij konden.

— Jullie hebben het recht, zei luitenant Müller, 's morgens en 's avonds een uur te wandelen of te turnen, voor zover de omstandigheden dit toelaten. Iedereen moet gezond blijven, een zieke is een last voor de gemeenschap. Ik vraag u dan ook, Herr Professor, er over te waken dat uw leerlingen de turnoefeningen met energie zouden uitvoeren.

— Waarom bekeek die mij terwijl hij dat zei, zuchtte de dikke Meersman, een beetje boos en zoekend hoe z'n buikje te verbergen.

Zo onaangenaam was ons leven als gevangene aan boord van de « Kronprinz » niet. We hadden onze kalmte herwonnen en we zouden om heel de situatie hebben kunnen lachen indien de onrust om onze familie, die we geen nieuws konden laten geworden, ons niet kwelde. Daar we ons reisgoed hadden mogen behouden, konden we ons tamelijk goed bezig houden. Erik Hagenaar bezat een kaartspel en leerde ons een nieuw spel, waarop men vooral in Engeland dol was : whist.

Firmin Langhals had de triestige gewoonte zijn partners onrechtstreeks uit te vragen en M. Daelmans antwoordde hem dan telkens lachend :

— Motus, Firmin. Whist betekent stilte, en iedereen nam de babbelzieke in het ootje.

De kleine Bertrand had een « Ode aan de Zee » geschreven die onze professor lang niet zo kwaad vond. 's Avonds praatten we vriendschappelijk over een toevallig gekozen onderwerp, en oefenden ons in de welsprekendheid door om de beurt onze mening over dit onderwerp uiteen te zetten. Ondanks de engheid van onze hut organiseerden we soms een gemeenschapsspel en beleefden daar veel pret aan. Om kort te gaan, de tijd verliep kalm en omdat we jong waren braken we ons hoofd niet over de gevaren die ons te wachten stonden en het verlies van onze vrijheid.

Op een morgen, we verbleven toen reeds tien dagen in het ruim van de « Kronprinz », werd de Oude bij de kommandant geroepen. Fons Meersmans scheen een beetje ongerust. Wij overstelpten hem met vragen en eindelijk kwam het er uit :

— Hij zal de Oude misschien een bolwassing geven... Gisteravond liep ik, tijdens de wandeling, langs de keuken. Er stond een schotel poffertjes af te koelen en... ik heb er enkele gegapt !

— Hoe kon je zo dom zijn, we zullen allemaal gestraft worden, schold Bertrand.

— Bij de Duitse Marine is het de gewoonte de dieven met hun duimen aan het stagzeil te hangen om hen twaalf slagen met het nopijzer op de blote rug te geven, zei Bert Pergaud. Je staat er goed voor, Fons !

— Ja, ofwel worden ze kiel gehaald, grinnikte Erik Hagenaar. Weet je wat dat is ? Men bindt je aan een touw en sleurt je dan onder het schip door van de boeg naar de achtersteven. De dieven komen half verstikt terug boven... indien ze nog boven komen, natuurlijk, want er zijn ook haaien...

Voor ons zagen we een groen eilandje...

De dikke Meersmans stond daar met benepen gezicht te kijken.

— Geloof je dat de baron je gezien heeft ? vroeg ik. Heb je er veel gegapt ?

— Neen... hm... zes... zeven... tien, misschien... Ik heb m'n zakken gevuld !

Hij was er zo vreselijk van onder de indruk dat wij het uitbrulden van 't lachen.

Toen M. Daelmans terug kwam, wisten we dadelijk dat het niet om de gegapte poffertjes ging. Kommandant von Falkenberg had onze professor medegedeeld, dat de « Kronprinz » weldra zijn hoofddoel zou bereikt hebben en dat het leven aan boord erg gevaarlijk zou worden. Hij verborg niet dat Engeland en Frankrijk machtige zeestrijdkrachten in de strijd hadden geworpen en hij er zich moest op voorbereiden harde gevechten te leveren, met alle gevaren daaraan verbonden. Hijzelf en zijn bemanning aanvaardden de risico's met fierheid doch hij gaf er de voorkeur aan het leven van zijn gevangenen niet nodeloos in gevaar te brengen. Baron von Falkenberg had daarom besloten ons op een eiland te ontschepen waar we heel spoedig door een neutraal schip konden opgepikt worden. Hij zou er zich mee gelasten bij de eerste gelegenheid onze aanwezigheid en de juiste ligging van het eiland aan een neutraal schip mede te delen.

De omstandigheden waren gunstig vermits we nu juist in de nabijheid kwamen van de mooie eilandjes die Polynesië vormen.

Ik moet bekennen dat wij jubelden toen we dit nieuws vernamen. De gedachte eindelijk dat plaatijzeren schip met zijn « wehrmachts-grijze » kleur te kunnen verlaten, de hemel en het groen te zien en onze jonge benen te kunnen strekken maakte ons haast gek van vreugde. En, wie heeft er sedert Daniel Defoë zijn Robinson Crusoe schreef, nooit met stil heimwee gedacht aan het onbekende eiland ? Het avontuur op het onbekende, verlaten eiland, is dat niet de droom van iedere jongen ?

De Oude ging dus aan de Steltloper meedelen dat we volledig accoord waren en vroeg meteen heel voorzichtig of het niet mogelijk was ons van het nodige materieel te voorzien. Onze bagage was inderdaad niet berekend op een verblijf op een verlaten eiland !

De Duitse kommandant beloofde alles te zullen bijeenbrengen wat wij nodig hadden en zijn eigen bemanning kon missen.

Met koortsachtige haast begonnen wij ons bezit in de zeildoeken zakken te pakken, die luitenant Müller ons gegeven had. Firmin durfde zelfs zijn zakdoek niet meer gebruiken uit vrees zijn zak opnieuw te moeten openen.

Wij waren ieder ogenblik bereid aan wal te stappen maar we moesten nog verschillende dagen wachten alvorens het zo ver was. We begonnen stilaan te wanhopen onze droom ooit te kunnen verwerkelijken toen we op een goeie morgen, het was ongeveer tien uur, de heugelijke tijding kregen dat we over enkele minuten land zouden bereiken.

Wij werden naar dek geleid. Voor ons zagen we een groen eilandje dat zich spiegelde in de zonnegloed en omzoomd was met koraalrode rotsen.

— Prachtig ! Het is een groot eiland ! riep Meersmans.

— Had jij je zo iets als het eendeneilandje in de vijver van het park voorgesteld, spotte de kleine Bertrand, die zich door de uitroep van Meersmans gestoord voelde in zijn poëtische beschouwingen.

— Veel geluk, heren ! Veel geluk, Herr Professor, zei de kommandant. Het spijt me dat ik niet meer met u kon praten. Ik heb te weinig gelegenheid om uw mooie taal te spreken. Hier is het gerief dat ik u graag afsta. Ik hoop dat u, wanneer u weer thuis is, zult zeggen dat kommandant von Falkenberg u ridderlijk behandelde.

Hij groette ons met de hand aan z'n kepi. Vijanden geven mekaar inderdaad niet de hand. Ik voelde me ontroerd door deze delicate handelwijze. Toen het jacht, dat ons aan boord had gebracht, met ons naar het eiland stevende, konden we niet nalaten te wuiven naar de lange Don Quichotte-gestalte van de kommandant, die ons naoogde...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK :

WIJ SPELEN « ROBINSON »

TEKSTEN EN TEKENINGEN **VAN JACQUES LAUDY**

De jonge David Balfour heeft zijn vader verloren en gaat op een goeie morgen naar zijn oom Ebenezer Balfour, die nabij Edinburgh woont, Onderweg bekijkt hij de geschenken welke Mr. en Mrs. Campbell hem bij het afscheid gaven...

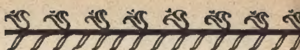

(Wordt voortgezet.)

Een Tyroler wou gaan jagen...

het tweede is haast bestendig bedekt door een kleine, koperen verrekijker waarmee hij de bergen van de omtrek afspeurt. Wanneer hij dit instrument met kort, vinnig gebaar in de zak stopt, mag men er zeker van zijn, dat hij na enkele minuten in jagersplunje zijn houten woning verlaat. Zonder die verrekijker en een ferme tweeloop, die boven zijn linkerschouder uitsteekt, zou zijn portret niet « af » zijn. Met die kleine, koperen verrekijker

ontdekt Otto de gemzen die over de bergflanken springen, ook al zijn ze nauwelijks zo groot als een zwart punt. Otto alléén ziet ze ! Ja, je mag een krachtige verrekijker van de Duitse Marine gebruiken, zoals de waard van het Gasthof te Arlberg, dan zie je ze nog niet !

Met z'n zware berenstap gaat Otto dan langs slingerpaadjes de bergen in en blijft er een dag, soms ook twee of drie dagen. Hij slaapt in een grot of helemaal niet en nooit zag men hem terugkeren zonder gems. Al de muren van zijn huis zijn versierd met opgevulde gemzenkoppen. Je ziet zoveel geweien, dat je werkelijk niet meer weet aan welke hoorn je hoed te hangen !

Otto is, of beter « was » de beste gemzenjager van heel de streek. Het gebeurde op Donderdag 17 Februari 1946, dat Otto regelrecht in het rijk van de legende stapte en op slag geen gemzenjager meer was...

Normaal had men Otto die dag moeten aantreffen in het woud om als flinke houthakker zijn twaalf hoge dennen te vellen. Maar, Otto was er niet ! Hij had zeehondenvellen over zijn skies getrokken en kroop tegen een berg omhoog. Af en toe bleef hij staan om met zijn rechteroog door de verrekijker naar de rand van het kleine woud te speuren, want daar had hij die morgen, vanuit zijn kamervenster, een gems gezien.

De Winter was zeer streng, en ondanks zijn skies reikte de sneeuw hem soms tot aan de kuiten. Hij klom de helling schuin op om uit de wind te geraken want, die zou zijn reuk meedragen naar het bos en gemzen hebben zulke fijne neus ! Bij een dikke sneeuwlaag, kan een man op skies de hellingen veel vlugger af dan een gems en Otto zou een verdraaide tegenslag moeten hebben, indien hij voor de avond geen mooie gems op de korrel zou kunnen nemen ! Plotseling bleef Otto stilstaan, hij zag lichte sporen in de sneeuw en bekeek ze aandachtig... Neen, dat waren geen gemzensporen en ze waren ook niet van een hert of van een hinde. De voetafdruk van een hinde is smaller en puntiger dan die van een hert, doch deze sporen waren nog fijner. Otto zuchtte teleurgesteld, en de kleine, hete stoomwolk die aan z'n mond ontsnapte, bevroor dadelijk en ging als fijne ijskegels aan zijn lange snor hangen.

— Een hertejong, murmelde Otto.

De sporen liepen naar het kleine woud toe. Een hertejong ! Het vlees is zeker smakelijk, doch een jager die van het wild houdt zal toch nooit een hertejong schieten. Voor Otto bestond er bovendien alléén de gemzenjacht, omdat het zo aartsmoeilijk is die vlugge, schuwe dieren op de korrel te nemen.

Een ogenblik dacht Otto er aan terug te keren en zijn bomen te hakken, doch de volgende minuut stapte hij weer verder, want hij was er zeker van, dat hij een gems opgemerkt had. Hij was nu uit de wind, en, op de juiste hoogte gekomen, trok hij het zeehondenleer van zijn skies, hurkte neer en liet zich pijlsnel naar beneden glijden...

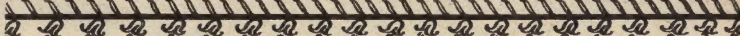
★

OTTO was nu dicht bij het woud en had geen verrekijker meer nodig om de lichte pels van het hertejong tussen het dichte struikgewas op te merken.

— Waarom gaat dat ding niet lopen ? vroeg hij zich af. De honger wellicht. Het moet tijdens de laatste storm van de kudde afgedwaald zijn en heeft misschien sedert enkele dagen geen eten meer gevonden. Of, zou het hertejong me doodeenvoudig nog niet gezien hebben ? Dat is bijna onmogelijk !

Met een fraaie bocht gleed Otto om de eerste bomen van het bos heen en stopte dan plotseling. De sneeuw dwarrelde hoog op, en hij hijgde van de inspanning. Heel voorzichtig sloop hij van boom tot boom, de kleur van zijn leren jas versmolt met de kleur van de bomen. Alles was doodstil. Plotseling wiekte een kraai krassend door de lucht. Het hertejong richtte even de kop op en draaide zich dan

VERHAAL VAN FRANS T. ROZENHOF
GEILLUSTREERD DOOR JACQUES LAUDY

in de richting van de mens, die zeer behoedzaam naderde. Het stond daar onbeweeglijk en toonde niet de minste angst. Toen Otto op dertig meter van het hertejong was, bleef hij verbaasd staan. Zoiets had hij nog nooit meegemaakt ! Als dat hertejong nu maar ging lopen, zou ik schieten, dacht Otto. Hij jodelde zo luid hij kon. Het hertejong richtte de oren op en at voort. Dan begon Otto zoveel lawaai te maken dat men het op een afstand van vijf kilometer kon horen... indien men de legende ten minste geloven mag. Het liet dat kleine hertejong totaal onverschillig. Daarop werd Otto woedend. Hij schouderde zijn geweer, mikte en... zag toen het zonderlingste schouwspel dat een jager ooit te zien kreeg. Vrolijk huppelend kwam het hertejong op het wapen af. Neen, dat was al te bar ! Otto liet z'n geweer zakken, gooide zijn Tyrolerhoed in de sneeuw

en vloekte. Hij was zo opgewonden, dat hij de kraag van zijn jas moest losknopen om niet te stikken. Op tien meter afstand van Otto was het hertejong blijven staan en het luisterde aandachtig naar al de « Donnerwetters » die Otto ten beste gaf. Het scheen zelfs of het dier er genoegen aan beleefde.

— Ik ga veertig stappen achteruit, besloot Otto, en de duivel mag me halen als ik dan niet schiet ! Hij keerde zich om, bleef met z'n skies aan een tak hangen, struikelde en viel bijna hals over kop in de sneeuw. Daarna liet hij zich weer de helling afglijden, keerde zich zwierig om, schouderde zijn tweeloop en ...zag het hertejong op nauwelijks vijf meter voor zich staan...

Toen zette Otto Senger, de beste gemzenjager van de streek, het op een lopen en... het hertejong rende, sprong en buitelde achter hem aan. Op het groot terras van het Alpenhof hadden de toeristen hun verrekijker te voorschijn gehaald om dat schouwspel te bewonderen en van mond tot mond ging het nieuws :

— Otto wordt door een hertejong achtervolgd ! Hahahaha !

Toen Otto door het dorp snelde, stond iedereen dan ook langs de weg om hem een paar treffers toe te roepen...

★

ZES jaren zijn sedertdien verlopen, het hertejong is een volwassen hert geworden, doch net als vroeger volgt het Otto als z'n schaduw. Het heeft z'n eigen plaats bij de haard en de toeristen kunnen hun hoed aan zijn gewei hangen. Otto heeft van zijn woning een gezellig hotel gemaakt en doet goede zaken. Soms kijkt hij nog naar de bergen en maakt zich gereed om op jacht te gaan maar, dan bekijkt Rudi, het hert, hem even en Otto hangt zijn tweeloop terug aan de muur.

De baas van het Alpenhof vertelt aan zijn gasten, dat er in Arlberg sedert Otto niet meer uit jagen gaat, weer veel meer gemzen zijn...

(Wordt voortgezet.)

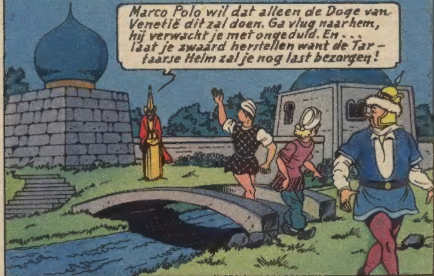

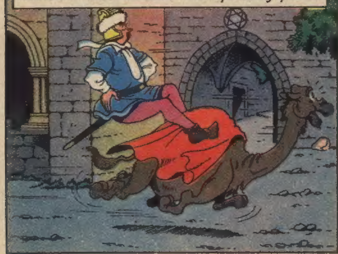

NA EEN KORT BEZOEK AAN DE SULTAN HAROESCH-EL-OMO, DIE ONZE VRIENDEN INDERTIJD WEER OP DE TROON HIELPEN (EN ER NOG ALTIJD OP ZIT) REIST ONS DRIETAL DOOR DE SYRISCHE WOESTIJN. NA EEN VOORSPOEDIGE REIS KOMEN ZE IN JERUZALEM AAN

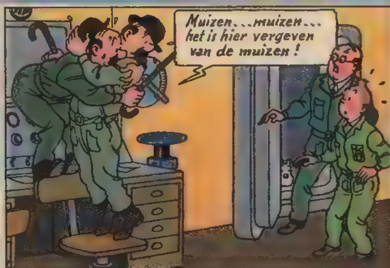
(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

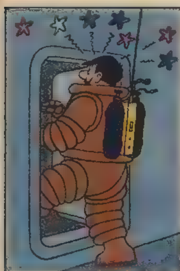
MANNEN OP DE MAAN...

Onze vrienden proberen het maanpak en kapitein Haddock speelt gewillig voor proefkonijn. Ongelukkig nestelen er muizen in het pak. Op dit ogenblik schreeuwt er iemand « hulp »...

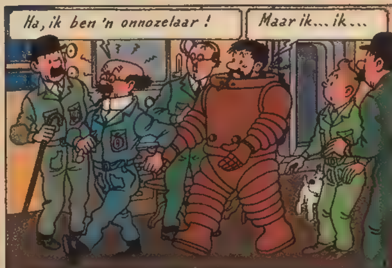

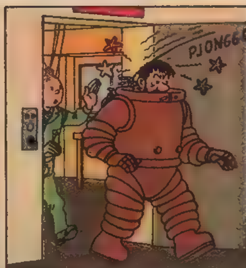

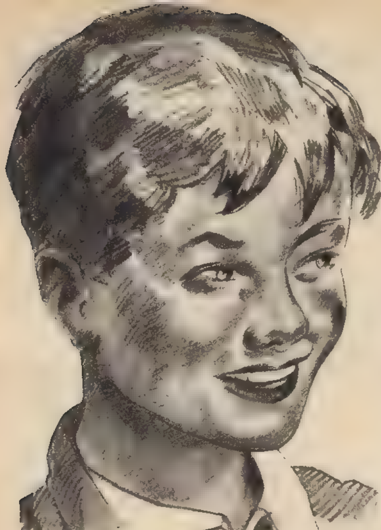

(Wordt voortgezet.)

Ik houd EEN DAGBOEK bij

HET aantal deelnemers aan dit openbaar onderzoek was aanzienlijk kleiner dan naar gewoonte. Ik begrijp dat, maar het is toch wat jammer dat onze vrienden tijdens hun vrije uren niet meer naar een dagboek grijpen om op een spontane, eenvoudige manier hun belevenissen neer te pennen. Ik kan niet genoeg herhalen hoe belangrijk dat is als stijlvorming, als oefening om zijn gedachten klaar en duidelijk uit te drukken, en ja, ook als gewetensonderzoek... Ik hoop dat de lectuur van deze bladzijde enkele jongens, die reeds lang besloten hadden een dagboek aan te leggen, tot de daad zal doen overgaan, en dat zij die er reeds een tijdje mee bezig zijn, er een nieuwe aansporing zullen in vinden om moedig door te zetten, want ik weet het wel, het is niet gemakkelijk, maar al wat goed en schoon is, is doorgaans niet gemakkelijk !

IK hou van mijn dagboek, *schrijft Raf De Wachter van Puurs.* In moeilijke ogenblikken is het een bron van troost. Het roept steeds zoveel heerlijke herinneringen in mij op. Ik kan uren in mijn dagboek mijmeren, soms met een glimlach om een goeie grap, soms met een vleugje droefheid om een geleden nederlaag, of ook wel eens met een fiere blik om een moeilijk behaalde overwinning. Een dagboek is voor mij de aansporing van het verleden om het in de toekomst beter te doen. En zo hoort het ook. *Inderdaad, Raf !* [Wint een abonnement van 6 maanden.]

IK HEB REEDS VELE MOOIE DAGEN BELEEFD

JA, ik houd graag een dagboek bij, *deelt Emiel Laga van Eernegem ons mede,* omdat ik dan later op een barre winteravond bij een gloeiend hete kachel, of op een mooie verlofdag in het lommer van een geurend dennebos graag dat boek weer eens bovenhaal en weer geniet van die wondermooie dagen, waarop ik Sneeuwwitje zag, voor de eerste maal Eine Kleine Nachtmusik van Mozart hoorde, of in verrukking stond voor de schoonheid van Gods heerlijke natuur. Hoe dikwijls heb ik die heerlijke uren niet herleefd en me dan telkens zo gelukkig gevoeld *Ik ben er van overtuigd dat we later nog van je zullen horen, Emiel !* [Wint een « Bimbam ».]

EEN GOED BESLUIT

TOTNOGTOE hield ik geen dagboek, maar ik luister graag naar goede raad, en daarom houd ik van nu af aan een dagboek bij, *verklaarde Honoré De Winter van Brugge. Ik wens je vooral volharding, Honoré !* [Wint een « Bimbam ».]

VOLHARDEN IS DE BOODSCHAP

D*AT heeft Roger Rotty van Gent ook begrepen, want hij schrijft :* Ik heb er altijd van gedroomd later journalist te worden zoals mijn oom, daarom houd ik nu ook met veel zorg een dagboek bij, waar ik alle bijzonderheden van iedere dag trouw in noteer. Het is een interessante stijloefening en daarbij zeer nuttig. Maar je moet volharden. *Wanneer je nu volhoudt, Roger, dan zul je van je droom ook een werkelijkheid kunnen maken. En dat wens ik je van harte !* [Een abonnement van 3 maanden.]

SINDS DRIE JAAR

. . houd ik nu al een dagboek, *vertelt Emiel van der Velden van Wezembeek-Ophem,* want ik wil later nog eens herleven wat ik in mijn jeugd beleefd heb en terugdenken aan mijn vrienden, leraars, uitstappen, enz. Daarom schrijf ik na schooltijd de gebeurtenissen van de verlopen dag op. Dat kost wat moeite, maar men vermaakt er zich nu mee en later waarschijnlijk nog meer. *Wanneer men het reeds drie jaar volgehouden heeft, dan zal men zijn dagboek niet vlug meer verwaarlozen.* [Wint een album « De Zwaardvis ».]

EEN GROOT VOORDEEL

. . *noemt Jozef vanden Abbeele van Brugge zijn dagboek;* vooral, als je licht van onthouden bent, *zo schrijft hij. In zo'n geval is een dagboek niet alleen nuttig, maar zelfs noodzakelijk.* [Wint een album van Corentin.]

EEN FILM

WANNEER ik elke maand mijn goede en minder goede belevenissen herlees, dan zie ik alles weer als een film voor mijn ogen afrollen. En uit die film valt veel te leren. *De volkeren van de Oudheid noemden de voornaamste kennis reeds de zelfkennis. Een dagboek draagt daar veel toe bij.* [Een album van Corentin]

VOOR DE OUDE DAG

... *tekent Alfred Goethals van Brugge alle bijzonderheden op. Dat is ook een reden. Wie durft er nog zeggen dat de moderne jeugd niet vooruitziend is ?...* [Wint een spel.]

VOLHARDEN

D*AT een dagboek houden vooral een kwestie van volharden is, dat heeft Marc De Keyser van Gent ook reeds begrepen.* « Een dagboek houden heeft zijn goede kanten, *schrijft hij,* maar soms mis ik de moed om door te zetten. Als ik dan zie dat mijn zusters hun dagboek goed bijhouden, dan doe ik het ook weer. » *Zeg dan nog dat men van zijn zusters niets leren kan !* [Wint een spel.]

IK HEB HET STOP GEZET

.. *deelt Gustaaf De Seck van Brugge ons mede, want* « ... mijn zuster nam het altijd weg uit de kast en snuisterde er dan in om het aan iedereen te vertellen. *(Dat is niet mooi, juffrouw De Seck !)* Dat is de reden waarom ik het stop zette. *Daaruit blijkt dan weer dat alle zusters geen engelen zijn. Maar menen jullie ook niet, vrienden, dat men zijn dagboek, noch hoeft bij te houden omdat zijn zuster het doet, noch hoeft stop te zetten omdat zuslief er in snuistert ? (In dit laatste geval moet men alleen maar een betere bergplaats vinden. En dat is toch zó moeilijk, Gustaaf ?* [Wint een Kuifje's wimpel]

KUIFJE ONDERVRAAGT

OVERWERK OP SCHOOL

HIERBIJ herinneren we onze lezers aan onze vraag, die reeds voor enkele weken in een hoofdartikel van Kuifje gesteld werd in verband met de huiswerken, lessen en examens (zie Kuifje Nr 28 blz. 2). Ik verwacht nog vele antwoorden, zowel van meisjes en jongens, als van ouders en leraars ! Zoals beloofd worden er die keer geen namen gepubliceerd !

SCHRIJF NOG VANDAAG !

DE PETROLEUMKOORTS

Renaat en Christiane gingen met oom Ben naar Oil City, waar deze laatste petroleum wil boren. Dat loopt niet van een leien dakje daar Lowest heel de streek terroriseert, en een vreselijk plan beraamt...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

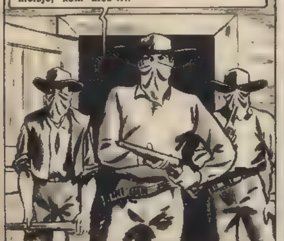

(Wordt voortgezet.)

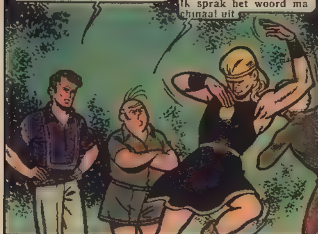

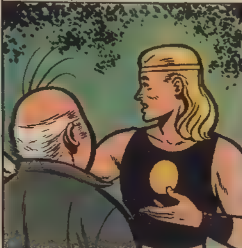
DE RING VAN GIBIL

Oom Elemir, Henk, Leentje en de twee schurken, Armand en Nasir Abu, werden door de bewoners van het eiland Pasjoetan gevangen genomen. Oom Elemir tracht met hen te spreken. Op een gegeven ogenblik zegt hij «rahu» en dit woord heeft een zonderlinge kracht...

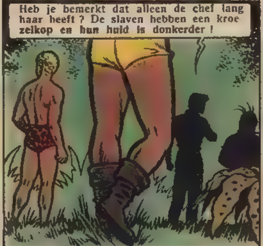
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

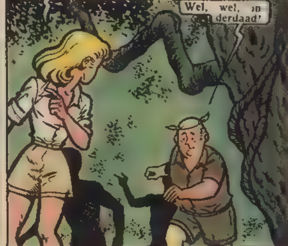

(Wordt voortgezet.)

BOEKEN OP DE PLANK

TEMBO - TEMBO

OVER Kongo bezitten we jammer genoeg te weinig interessante boeken. Hoeveel lezers zullen later niet als geneesheer, ambtenaar, militair, missionaris of technieker naar Kongo vertrekken ?

In **Tembo-Tembo**, de roman uit de Afrikaanse djungel, die als tweede deel in de reeks van de boekenclub Felix Timmermans verscheen, spelen de blanken niet te hoofdrol. Hij wordt gehouden door olifanten. Die olifanten boeien ons nog meer dan gewone romanfiguren. Toen ik het geheimzinnig boek gelezen had, vroeg ik me af : is dat nu fantazie of werkelijkheid ? Ik wist wel dat de auteur die niet aan zijn proefstuk is, lange jaren in Kongo verbleven heeft, maar niettemin wou ik weten wat een koloniaal van dat boek zou denken. Ik liet het lezen aan onze Kongolese medewerker die toevallig in de streek verblijft, die in het boek opgeroepen wordt. Zijn reactie luidde : « Een zeer goed boek. De atmosfeer is goed weergegeven. Echt Kongolees. »

Ik beveel het dan ook ter lezing aan, want het is bovendien goed geschreven, verzorgd uitgegeven en overvloedig geïllustreerd door Elsa van Hagedoren.

HET BLINDE PRINSESJE

ER wordt zoveel geklaagd over gebrek aan goede jeugdlectuur. Het is een feit, dat we op dat gebied van geen overproductie mogen spreken, maar niettemin verschijnen er regelmatig goede boeken.

Zo kregen we onlangs een goed sprookjesboek ter hand : **Het Blinde Prinsesje** geschreven door de bekende jeugdschrijfster mevr. A. Buckinx-Luykx. Het boekje bevat drie sprookjes : Het Blinde Prinsesje en twee kortere De Zware Gordel en Mietje. Deze drie verhaaltjes resumeren doen we niet. We laten onze lezers het genoegen zelf de draad van de geschiedenis te volgen. Warm aanbevolen.

DE ONTDEKKING VAN KONGO

IN dit werk van de heer Cornette vinden jonge lezers in aangename verhaaltrant de hele geschiedenis en ontwikkeling van ons koloniaal rijk, van de eerste ontdekkingstochten van Livingstone en Stanley, tot de rijke en modern uitgeruste hedendaagse kolonie, die heel de wereld ons benijdt.

Iedere Kuifjeslezer moet de geschiedenis van Kongo kennen, en er bestaat daar over geen beter en aangenamer boek dan dit van Cornette. Het werd geïllustreerd door Elsa van Hagedoren die ook Tembo-Tembo verluchtte en stilaan een specialiste geworden is van het Afrikaans decor. Ze doet het zeer goed en haar tekeningen komen volledig tot hun recht.

Alle bibliotheken zouden **De ontdekking van Kongo** in voorraad moeten hebben, en het evenals wij warm aanbevelen.

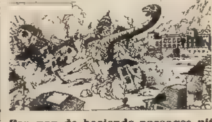
HET WONDERBARE SPROOKJE

VAN mevr. Buckinx-Luykx ontvingen we ook de tweede druk van **Het Wonderbare Sprookje**, een boek dat met de Prijs voor Letterkunde van de Vlaamse Provinciën bekroond werd. Er komen vier sprookjes in voor. Naast het vierde dat zijn naam gegeven heeft aan het boek, lazen we het sprookje van de Crocus, De Verre Reis en het Wonderbare Prinsesje. Na de lectuur kunnen we verklaren dat dit werk terecht zijn grote prijs verdiend heeft. Alleen de illustraties van Staf Avonds vinden we minder goed geslaagd. Maar dat is geen reden waarom onze lezers dit sprookjesboek zouden moeten links laten liggen. Vergeet de titel niet, en vraag het boek in je gewone leesbibliotheek !

DE BRONZEN SLEUTEL

Het eerste album in kleuren van Vandersteen.

WELKE lezer herinnert zich de avonturen van Lambik niet in de grotten en wateren van het prinsdom Mocano (niet te verwarren met Monaco). Het verhaal van De Bronzen Sleutel waarin de sympathieke vis Prosper en het onderaardse monster een grote rol spelen, werd thans in album uitgegeven : het eerste veelkleurig album van Willy Vandersteen ! Er zal geen enkele Kuifjeslezer zijn die dit prachtige boek (het vier en twintigste Vandersteen-album !) zal willen missen in zijn verzameling. De eerste gelegenheid de beste gegrepen om dit platenboek aan jullie ouders te vragen, verjaardag, naamfeest, goede uitslag op school... Over de tekeningen van Vandersteen hoeft niet uitgewijd : ze zijn steeds even grappig en boeiend en de teksten tintelen van Lambikse humor. (En dat is er een van een zeer speciale en zeldzame soort !)

Een van de boeiende passages uit « De Bronzen Sleutel ».

Een woordje over de premies

a) Om het album van *REINAERT DE VOS* volledig te illustreren, heb je 196 prentjes nodig. Meer dan 196 prentjes zijn er niet. Vraag ons dus niet de nummers 197-198, enz. *(Per reeks van 40 prentjes,* 50 punten.)

b) De prentjes van het album *DE DRIE MUSKETIERS* zijn op dezelfde wijze te verkrijgen. *De twee albums zijn echter totaal uitgeput.*

c) Iedere reeks prentkaarten van *KUIFJE* bevat vijf mooie kleurprentkaarten getekend door Hergé. (*Per reeks,* 70 punten.)

d) De fotocollectie *KONINKLIJKE PRINS* is volledig uitgeput en *zal niet herdrukt worden.*
Het album *KONINKLIJE PRINS* is nog verkrijgbaar tegen storting van 35 frs op

DE KUIFJE'S BON

P.C. *1909.16* van « LES EDITIONS DU LOMBARD ».

e) De bloc-notes *KUIFJE* steken in een elegant étui van cuiroléine, passend bij de portefeuille.
Volledig étui : 250 punten.
Bloc-notes (om te vernieuwen) : 50 punten.

f) De *KUIFJE's CHROMO's* van de reeks « ZIEN EN WETEN » bevatten de geschiedenis van de luchvaart (vliegtuigen en luchtschepen), de spoorwegen, enz. Volgende reeksen zijn nu reeds te verkrijgen :
Vliegtuigen : reeks 1.
Luchtschepen : reeks 1.
Spoorwegen : reeks 1.
Per reeks van zes chromo's groot formaat : 125 punten.

N.B. — Op de keerzijde van ieder prentje staat de volledige uitleg. Voor de Kuifje's chromo's is er dus *geen album*. De chromo's zijn geklasseerd in leuke kaften, die gratis aangeboden worden door de KUIFJE's BONS

g) Nieuwe houten puzzle's, getekend door *Hergé,* zullen weldra verschijnen.
Per puzzle : 350 punten.
Groot formaat : 500 punten.

h) Het is nutteloos ons premies te vragen welke *niet op onze lijst* voorkomen !

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van KAPPA ED EFFE

Rob heeft ontdekt dat zijn broer deel uitmaakt van een dievenbende. Wanhopig is hij zijn huis ontvlucht en wordt, na uren zwerven, door een boer gastvrij opgenomen...

Tekeningen van R. POLESE

(Wordt voortgezet.)

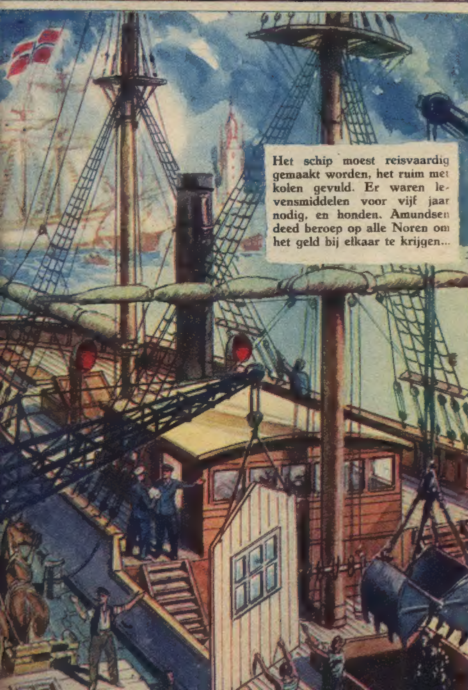
De Ontdekkingsreizen van ROALD AMUNDSEN

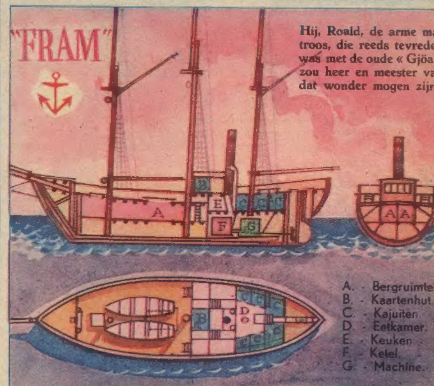
DOOR RAOUL AUGER NAAR HET BOEK VAN E. PEISSON

Amundsen wil een nieuwe expeditie naar de Noordpool inrichten. Nansen, die meer ervaring heeft meent dat de wijze waarop Amundsen aan de Pool wil geraken, niet de juiste is...

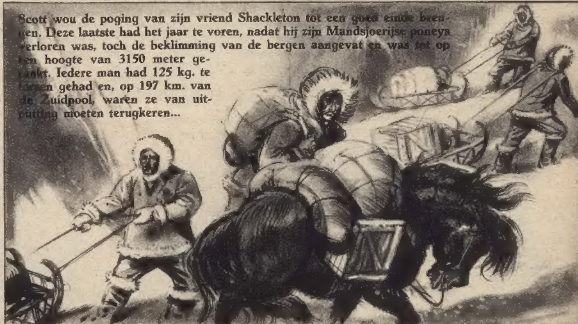

70° 80°
ZUIDPOOL
LAND VAN KONING EDWARD VII
ZEE VAN ROSS
"DE FRAM"
WALVISBAAI
"DE TERRA NOVA"
LAND VAN VICTORIA
LAND VAN ADELIE
60°

20 December 0 wierp Scott het ker tussen het nd Ross en de busberg en sloeg zijn kwartier op. r was hij reeds 901 geweest. En- mijlen van de Royds-kaap had Shackle- de twee vorige jaren doorgebracht...

De « Fram » ! Onmogelijk ! Iedereen weet toch dat Amundsen zich met de « pack » wil laten meedrijven en zo de Noordpool bereiken...

En nochtans ligt de « Fram » niet zo ver van ons af ! Wij hebben met de bemanning, die het gerief aan wal bracht, gesproken. Het doel van Amundsen, kommandant, is ook het uwe...

(Wordt vo...)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

HEB JE EEN GOEDE TOURING - FIETS?

Lees onderstaande vragen aandachtig en zet naast iedere vraag 10 punten wanneer je haar met JA kunt beantwoorden, 5 punten voor MISSCHIEN of SOMS en 0 punten voor NEEN.

1. Kijk je je fiets grondig na vooraleer je een lange tocht maakt? (Raderwerk, banden, herstellingsmateriëel, enz.) Zorg je er wel voor dat de spaken degelijk gespannen en de wielen niet verbogen zijn?
Opgelet! Dit moet door een specialist nagezien worden!
2. Kun je een wegkaart lezen en zelf je reisplan opmaken?
3. Heb je een kilometerteller en is het stuur van je fiets van een kaartenhouder voorzien?
4. Zijn je versnellingen aangepast aan je spierkracht en training? (Meest gebruikt verzet: 3,91 m., 5,21 m. en 6,94 m. voor de eerste, tweede en derde versnelling.)
N.B. — AJAX stelt gratis een rekentafel ter beschikking, waarmee je zelf het verzet kunt vaststellen al naar gelang het aantal tanden van het rad.
5. Heb je er reeds aan gedacht je fiets van een Ajax toeristenstuur « 3 posities » te voorzien. Daarmee zul je je minder moe maken. Heb je dan ten minste de prachtige handvatten AJAX in zacht rubber?
6. Is je kampeermateriëel berekend voor de tocht? Het gerief moet tot een minimum herleid worden en toch mag je dekens, pullover, sandalen en kooktoestel niet vergeten!
7. Heb je een cape in Egyptisch geolied linnen? (AJAX kan je een model bezorgen dat niet meer plaats inneemt dan een paar handschoenen.)
8. Heb je 'n kleine, lichte aanhangwagen die degelijk de baan houdt?
9. Indien je geen aanhangwagentje hebt, beschik je dan over zakken aan het stuur en aan beide zijden van de bagagehouder?
10. Hoe staat het met het voorlicht? Is het sterk genoeg om, indien noodzakelijk, 's nachts mee te fietsen? Is het rode achterlicht van ver zichtbaar? Op grote wegen moet je afrekenen met auto's!

Indien je van 80 tot 100 p. behaalt, kun je lange fietstochten maken, zonder je te veel te vermoeien. Behaal je tussen de 60 en de 80 p., zul je een mooie reis maken, zonder technische storingen! Heb je slechts tussen de 50 en de 60 p., wees dan zeer voorzichtig. Minder dan 50 punten... stort je niet in een avontuur!

MET 5 DOLLARS DE WERELD ROND

ALAIN DE PRELLE, de oorlogscorrespondent die ook in « Kuifje » verschillende verhalen publiceerde, maakte onlangs een reis rond de wereld met een briefje van 1.000 frs. Thans vernemen we dat een Brusselse studentin en twee Parijse studiemakkers zich voorgenomen hebben met 5 dollars (ongeveer 250 frs) een reis rond de wereld te maken. Ze hebben reeds New York bereikt en hopen met het opknappen van allerlei karweitjes en het geven van privaat-lessen hun kost en reisgeld te verdienen. We wensen hen goed heil!

VOOR OF TEGEN TELEVISIE

BEVORDERT DE HUISELIJKHEID

DE verklaring van Henry Ford, dat de auto de mens uit zijn woning gehaald heeft en de televisie hem weer naar huis zal brengen, schijnt bevestigd in een rapport van de B.B.C., waaruit blijkt dat 61 t.h. van de 5.500.000 bezitters van televisietoestellen 's Zaterdagsavonds thuis blijven bij hun toestel. Zelfs jonge mannen en meisjes geven dikwijls aan hun televisietoestel de voorkeur boven de club of balzaal.

INTERESSANT VOOR DE JEUGD

VOOR de schooljeugd is de televisie nog interessanter dan de radio, want het beeld is duidelijker dan het woord. Wanneer men iets gezien heeft, dan begrijpt men het beter.

Ziehier een van de nieuwste Amerikaanse televisietoestellen op de markt gebracht door de General Electric.

TE DUUR

DE Amerikaanse publiciteitsagenten vinden de tarieven van de televisiereclame te duur. De dagbladreclame zou volgens hen renderender zijn. Volgens het Amerikaans blad Wall Street Journal *kost* een half uur televisie *onder leiding van een beroepsacteur of -actrice 40.000 dollars, 100.000 voor een toneel- of variétéprogramma en 150.000 dollars voor een eersterangs amusement, programma met drie sterren.*

GEVAARLIJK

AL zijn sommige uitzendingen zeer interessant, toch zijn er voor jonge televisietoeschouwers twee gevaren aan verbonden: 1. dat zij nog minder gaan lezen, en 2. dat veel jonge televisietoeschouwers een oogziekte krijgen.

Spelen in het lijnvliegtuig naar New York, dat is maar aan weinig jongens gegeven.
(Foto Air France)

PECH

Mevr. Edward Madden, van Yonkers (U.S.A.), stopte uit vrees voor inbrekers voor 780.000 frs juwelen in een oude schoen. Deze schoen kwam door een onverklaarbare vergissing in de vuilnisbak terecht. Nu wordt de hele vuilnisbelt van de stad omgekeerd. De eventuele vinder zal rijkelijk beloond worden.

ONPRETTIG

Mijnheer Margulies, een goede Amerikaan, heeft een groot verteltalent en telkens wanneer hij over zijn zeereizen aan het vertellen ging, hing zijn neefje Robert aan zijn lippen. Oom Margulies kon al de genoegens en de avonturen van zijn zeereizen met zo'n sterke verbeelding beschrijven, dat zijn neefje ook eens wou gaan varen en er niets beters op vond om zich als verstekeling aan boord van de s.s. *Carolina* te verstoppen, waarmee oomlief de haven van New York ging verlaten. Robert geraakte ongemerkt aan boord, maar werd onderweg ontdekt. Oom Margulies vond dat onprettig, want hij mocht de reis van zijn neefje betalen. « Vertel dan eens fantastische verhalen aan kleine jongens », zuchtte de Amerikaan...

HET KLEINSTE BOEK KAN MEN ALLEEN MET EEN VERGROOTGLAS LEZEN

DE Hollandse lettergieterij Amsterdam is er in geslaagd zo'n kleine letters vervaardigen dat er op vier vierkante millimeter 380 letters voorkomen. Een drukkerij van München gaat nu met die letters het Onze Vader *in de voornaamste Europese talen uitgeven. Het boekje heeft de oppervlakte van een tiende van een gewone postzegel: 3 × 3 mm., telt twintig bladzijden en is gebonden in Marokkaans leder met goudstempel. Men heeft speciale inkt moeten gebruiken om het werk uit te voeren. De eerste oplage telt 10.000 exemplaren. De eerste edities verschijnen in het Nederlands, Frans, Engels en Duits.*

EEN TOPPUNT VAN EERLIJKHEID

DE heer Ferguson is bediende bij een kledingstomerij van Chicago. Al het geld dat hij in de zakken van de broeken, vesten, jassen vindt, bezorgt hij trouw aan de eigenaars terug. In één jaar tijd gaf hij niet minder dan twee millioen francs aan verstrooide klienten terug!

700.000 GASTEN OP EEN DAG

ZE kwamen allemaal uit Amerika, met hetzelfde vliegtuig en landden veilig op een vliegplaats in Oostenrijk, waar ze officieel en heel plechtig werden verwelkomd. Het waren... zevenhonderdduizend goudgele kuikentjes!

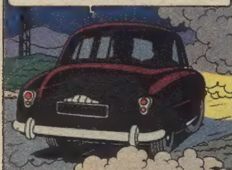
STUDEER GOED, want de vacantie nadert!

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

Goudsmokkelaars overschreden de Frans-Zwitserse grens. De brigadier van de Franse douane lei beslag op een Simca en haar jonge chauffeur om hen na te zetten....

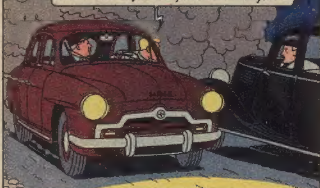

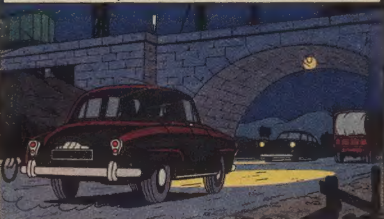
Nog steeds worden rookbommen gegooid en de Bentley kan ondertussen een aanzienlijke voorsprong nemen. De Simca komt slechts met veel moeite vooruit...

(Wordt voortgezet.)